

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3310/2022
26.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хадића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Стевановић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, са седиштем у Крагујевцу, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6005/18 од 16.03.2021. године, у седници одржаној дана 26.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6005/18 од 16.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6005/18 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 928/16 од 05.04.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је примарни тужбени захтев тужиле, па је обавезана тужена да тужилци на име неисплаћеног дела новчане накнаде за случај незапослености обрачунатог по бруто принципу, а у складу са ставом ВКС од 23.01.2017. године, исплати 2.115,33 динара са законском затезном каматом почев од 13.10.2017. године, као дана вештачења, па до коначне исплате, као и законску затезну камату за период од 01.01.2013. године до 26.04.2013. године, то јесте за време коришћења новчане надокнаде у износу од 1.387,45 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да тужилци на име неисплаћеног дела новчане накнаде за случај незапослености обрачунатог по нето принципу, исплати 7.295,45 динара са законском затезном каматом од 13.10.2017. године, као дана вештачења, па до коначне исплате, као и законску затезну камату за период од 01.01.2013. године до 26.04.2013. године, то јест за време коришћења новчане надокнаде у износу од 4.779,45 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 6005/18 од 16.03.2021. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да тужилци на име

неисплаћеног дела новчане накнаде за случај незапослености исплати 2.115,33 динара са законском затезном каматом од 13.10.2017. године, као дана вештачења, па до коначне исплате, као и законску затезну камату за период од 01.01.2013. године до 26.04.2013. године, тј за време коришћења новчане накнаде у износу од 1.387,45 динара. Ставом трећим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев заступника тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплати на име накнаде штете, као разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености. О праву тужиле и висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба радни накнаде штете у овој правној ствари поднета је 20.01.2016. године, а вредност предмета спора је 2.115,33 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног

суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. То значи да ова посебна одредба ЗПП у споровима мале вредности, искључује примену опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Имајући у виду да је у конкретном случају реч о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиље недозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић